2007-2018: Η συνέχεια μιας αφήγησης, η κίνηση τζιαι οι χώροι (Ηλεκτρονικό Άρθρο)

Ιστορικό σημείωμα

Αυτό το ηλεκτρονικό άρθρο δημοσιεύτηκε τον Απρίλη του 2018 στο blog νεκατώματα. Αποτελεί συνέχεια προηγούμενου άρθρου από το 2007.

Περιεχόμενο

2007-2018: Η συνέχεια μιας αφήγησης, η κίνηση τζιαι οι χώροι

Προς το τέλος του 2007 είχα γράψει ένα κείμενο αποτίμησης του πολιτικού χώρου στον οποίο εκινήθηκα την περίοδο 2003-2007, με σταθερό σημείο αναφοράς το Καρτάς που ήταν τζιαι ο φυσικός (ως γεωγραφία) χώρος της πολιτικής δραστηριοποίησης μου.

Καθότι στο Καρτάς εν εκρατούσαμεν αρχείο δράσεων τζιαι ανακοινώσεων τζιαι καθότι τότε δεν ήταν το ίντερνετ ο βασικός τρόπος δημόσιας επικοινωνίας, το κείμενο μου τζείνο έγινε βασικό σημείο αναφοράς για όσους αργότερα εψάχναν τα ίχνη της ιστορίας του χώρου. Τζιαι υπήρξαν πολλοί που εκάμαν τούτην την αναζήτηση της γενεαλογίας τζιαι για πολιτικούς τζιαι για ερευνητικούς σκοπούς καθότι όπως αποδείχτηκεν τα επόμενα χρόνια το Καρτάς είσιεν μιαν σημαντική συμβολή στην εξέλιξη του ριζοσπαστικού/εναλλακτικού χώρου στην Κύπρο.

Τα επόμενα χρόνια εσκέφτηκα θκυο τρεις φορές να γράψω ανάλογα για τες εξελίξεις που ακολουθήσαν αλλά εν το έκαμα, διότι που την μιαν έτρεχα σε ενεστώτα χρόνο μέσα στες πολιτικές εξελίξεις τζιαι που την άλλην η νέα εποχή με την έκρηξη της πολιτικής χρήσης του ίντερνετ με την μπλογκόσφαιρα τζιαι μετά με τα κοινωνικά μέσα οδήγησε στην ύπαρξη μιας θάλασσας πληροφοριών για όποιον έψαχνε. Υπάρχουν πλέον πολλά κείμενα αναλύσεων ακόμα τζιαι διατριβές από προπτυχιακό μέχρι διδακτορικό επίπεδο πάνω στον κυπριακό ριζοσπαστικό χώρο τζιαι διαστάσεις της ιστορίας του. Έναν ακαδημαϊκό άρθρο για τα κινήματα της παλιάς Λευκωσίας έγραψα στα αγγλικά τζιαι εγώ το 2016 τζιαι εφκήκεν σε ένα Βουλγάρικο περιοδικό. Όμως θεωρώ ότι αξίζει να γράψω το παρόν κείμενο στη βάση μνήμης τζιαι ερμηνείας, εν μέρει απολογιστικό τζιαι κατά βάση αυτοβιογραφικό που διά όμως μιαν γενική, αναπόφευκτα συνοπτική επισκόπηση συνδέοντας τζιαι συσχετίζοντας διάφορες εμπειρίες. Όπως τζιαι στο κείμενο για το Καρτάς τον Νιόβρη του 2007 θα αποφύγω τες πηγές τζιαι τες αναφορές για να κρατήσω την αφήγηση ελεύθερη, ανοιχτή τζιαι υποκειμενική από το σημείο που στέκομαι σήμερα, τον Απρίλη του 2018. Πριν να ξεθωρκάσουν προσωπικές μνήμες τζιαι σε μια χρονική στιγμή κομβική πάλε τζιαι για τη δική μου ζωή, τζιαι για τον χώρο τζιαι για τη χώρα. Η βασική μορφολογική διαφορά με το κείμενο του 2007 εννάν το μέγεθος – πιο μεγάλη περίοδος αναφοράς, πιο πολλά τζιαι πιο μεγάλα θέματα αλλά τζιαι πιο αυξημένη ένταση της σύνδεσης της μικρο-ιστορίας του χώρου με την ιστορία της χώρας. Εννά προσπαθήσω να μεν βάλω βάρος στα πολλά γνωστά τζιαι να συμπεριλάβω ούλλα τα βασικά – απολογούμαι που πριν για τζείνα που αναπόφευκτα θα μείνουν έξω που την αφήγηση μου.

Που το άνοιγμα της Λήδρας ως το Occupy the Buffer Zone: η επανένωση, οι Φάλιες τζιαι ο δρόμος

Η εξαγγελία της υποψηφιότητας Χριστόφια το φθινόπωρο του 2007 ήρτεν ως μια καλή είδηση στον χώρο, διότι άννοιεν ο δρόμος για το σπάσιμο της εθναρχούσας εικόνας που επήαινεν να αποκτήσει τότε ο Τάσσος. Οι διάφορες ομάδες της εξωκοινοβουλευτικής αριστεράς εστηρίξαν τον όπως τζιαι οι πλείστοι ανένταχτοι, ενώ εδιατηρήθηκεν τζιαι η παραδοσιακή αναρχική ιδεολογική θέση της αποχής από κάθε εκλογική διαδικασία. Η εκλογή Χριστόφια άνοιξεν ξανά την προοπτική της λύσης του κυπριακού, τζιαι εγώ ωθήθηκα πλέον πολιτικά να δώσω αυξημένο βάρος στα δικοινοτικά τζιαι στο κίνημα ειρήνης. Ήταν τζιαι η περίοδος που έγραφα τακτικά στο μπλογκ τζιαι για το κυπριακό αλλά τζιαι ανταποκρίσεις για τες κινητοποιήσεις του χώρου.

Υπήρχε τότε η πρωτοβουλία για το άνοιγμα της οδού Λήδρας, όπου έπαιζαν σημαντικό ρόλο μέσα η Αριστερή Πτέρυγα τζιαι κάποιοι ΑΔΗΣΟκκοι αλλά τζιαι η Πλατφόρμα Εκπαιδευτικών, την οποία έτρεχεν ο Κωστής Αχνιώτης σε συνεργασία με διάφορους αριστερούς τζιαι κεντροαριστερούς εκπαιδευτικούς. Ο Όμιλος Ιστορικού Διαλόγου είσιεν εδραιωθεί πλέον στον χώρο της επαναπροσέγγισης με ιδιαίτερη έμφαση στην προώθηση μεταρρυθμίσεων στη διδακτική της ιστορίας, ενώ μέσα σε τούτον τον πιο φιλελεύθερο χώρο τότε εγίνουνταν τζιαι κάποιες κινήσεις υπέρ της προώθησης της κοσμικότητας στην παιδεία τζιαι στο κράτος. Το Καρτάς που είσιεν μετατραπεί σε Στέκι Αρσινόης 5 έκλεισεν στες αρχές του 2008, καθότι δεν εμπορούσε να το σηκώσει η νέα συνέλευση που το ανάλαβεν, ενώ η απόπειρα να επανεκκινήσουμε τες Φάλιες διαδικτυακά εφάνηκεν ήδη που το καλοτζιαίρι του 2007 ότι εν ετράβαν.

Κόσμος υπήρχε φυσικά, αλλά έλειπεν κάποια σταθερή αναφορά, κάποιος γενικός στόχος, κάποιον έναυσμα για να δώσει ώθηση σε οργανωτικές διαδικασίες κινηματικά. Τότε ήταν τζιαι η μπλογκόσφαιρα στο απόγειο της στην οποία εσυμμετείχα, τζιαι πέραν που τες μεγάλες συζητήσεις για το κυπριακό τζιαι την σύγκρουση με τους εθνικιστές τζιαι τους απορριπτικούς, ήταν τζιαι χώρος έκφρασης γενικόττερων ριζοσπαστικών ιδεών για κοινωνικο-οικονομικά τζιαι πολιτισμικά θέματα. Γενικά μπορούμε να πούμε ότι ως το τέλος του 2008, η κυπριακή πολιτική μπλογκόσφαιρα ήταν ένας χώρος όπου την ηγεμονία την είχαν οι προοδευτικές ιδέες τζιαι ο οποίος εχαρακτηρίζετουν που μιαν κριτική διάθεση.

Το άνοιγμα της Λήδρας εκαθυστερούσεν παρά το ότι ήταν περίπου ούλλα έτοιμα, τζιαι, παρόλο που εγίνουνταν κινήσεις τζιαι βόρεια τζιαι νότια, εν εγίνετουν κατορθωτός κάποιος συντονισμός. Εσκεφτήκαμεν τότε κάποιοι να το κάμουμεν κάπως πιο υπόγεια τζιαι ορίσαμεν χρονική στιγμή την οποία ταυτόχρονα θα εδοκιμάζαμεν να σύρουμεν κάτω το πλαστικό που είσιεν ήδη αντικαταστήσει τον τοίχο πάνω στο οδόφραγμα. Τελικά εδιέρρευσεν η πληροφορία βόρεια τζιαι εμποδιστήκαν οι τ/κ άρα δεν επροχώρησεν το εγχείρημα. Άνοιξεν όμως αμέσως με την εκλογή Χριστόφια στην προεδρία αρχές του 2008. Το άνοιγμα της Λήδρας ήταν καθοριστικό σημείο καμπής τζιαι για το κίνημα της επανένωσης τζιαι για τον ευρύτερο ριζοσπαστικό τζιαι εναλλαχτικό χώρο που εδραστηριοποιούνταν στην παλιά Λευκωσία. Τζιαι διότι αύξησε σημαντικά την συχνότητα διασταύρωσης των οδοφραγμάτων τζιαι εδιευκόλυνεν τον κόσμο που έθελεν να έρτει σε επαφή με την άλλη πλευρά, αλλά τζιαι διότι έφερεν τζιαι άλλον κόσμο πολιτικά στην περιοχή.

Επίσης σημαντικές όμως ήταν οι διάφορες κινητοποιήσεις για το άνοιγμα της Λήδρας. Πέραν του ότι ήταν το πρώτο οδόφραγμα που άνοιξεν ως αποτέλεσμα πιέσεων του κινήματος ειρήνης τζιαι στες δυο κοινότητες, ή ίσως ακριβώς για τούτον ήταν ένα οδόφραγμα η διάνοιξη του οποίου άρχισεν να κινητοποιεί τζιαι τους εθνικιστές τζιαι τους απορριπτικούς που έχαναν πλέον την γενική ηγεμονία στην κοινωνία με την πτώση του Τάσσου. Οπόταν τζιαι τα φασιστάκια της ΕΦΕΝ τζιαι άλλων Γριβικών καταστάσεων αρκέψαν να αντιδρούν, αλλά τζιαι κάποια νέα φρούτα που επροσπαθούσαν να εισάγουν αριστερή φρασεολογία που την Ελλάδα ή κέτσιαπ Λυσσαριδικό πάνω σε ακροδεξιές θέσεις. Η άρνηση κάποιων αναρχικών του πρώην Πυρήνα να πάρουν θέση πάνω σε τούτην την σύγκρουση που εξεκίναν τότε ήταν καθοριστική για να τους σπρώξει στο περιθώριο του χώρου. Θυμούμαι χαρακτηριστικά ένα κείμενο αναρχικών ενάντια στο άνοιγμα της Λήδρας διότι θα αύξανε την

εμπορευματοποίηση της περιοχής, ή κάτι τέθκοιον κάπου το 2007. Για πολλούς που εμάς ήταν αρκετός λόγος, πέραν που διάφορους άλλους, να διαχωρίσουμεν με σαφήνεια τες πορείες μας. Ήδη που την περίοδο 2005-2006 οι Φάλιες είχαν εμφανιστεί ως ένα εγχείρημα που αντλούσεν γενεαλογικά αναφορά που το Τραίνο τζιαι που ετάσσετουν κόντρα στα εύκολα συνθήματα, τες ισοπεδώσεις τζιαι τες αυτόματες εισαγωγές αναλύσεων τζιαι πλαισίου που την Ελλάδα.

Μέσα στο 2008 εξεκινήσαμεν μερικοί το εγχείρημα «Αγράμματα» αγοράζοντας κάποια μεταχειρισμένα βιβλία για να ξεκινήσουμε ένα μικρό αναγνωστήριο/βιβλιοθήκη. Ενοικιάσαμεν ένα μικρό χώρο στη παλιά Λευκωσία, επιάσαμεν κάποια που τα βιβλία τζιαι κάποιες καρέκλες/τραπέζια του Καρτάς που εσκονίζονταν σε κάποια αποθήκη τζιαι εξανα-ανοίξαμεν ένα στέκι ή καλλύττερα μια μικρογραφία στεκκιού, διότι ελειτουργούσαμεν το μόνο 1 φορά την φτομάδα τζιαι εν μας εχωρούσεν όταν είχαμεν εκδηλώσεις καθότι ήταν κάπως μικροσκοπικός ο χώρος. Αλλά επιτέλεσεν την λειτουργία του, όι ακριβώς σαν βιβλιοθήκη αλλά σαν ένα σημείο αναφοράς στο οποίο άρχισεν να κινείται κόσμος. Η περίοδος 2008-2010 ήταν επίσης η εποχή της «Φανερωμένης» όπου σταδιακά ένα πλήθος εφήβων εμαζεύκετουν στην πλατεία τες νύχτες τζιαι εμετάτρεπεν την σε ένα είδος υπαίθριο τζιαι ανοιχτό κοινωνικό κέντρο. Υπήρχεν μια αναρχική ή αναρχοειδής αύρα στον αέρα τζιαι μια λογική εναλλακτικής πολιτικής αλλά τζιαι πολιτιστικής αναζήτησης. Οι πιο παλιοί που τούτην την νεολαία είχαν περάσει ως έφηβοι που το Καρτάς, ενώ το δικοινοτικό κίνημα με πρωταγωνιστή τότε την Πλατφόρμα Εκπαιδευτικών έπαιζεν τον δικό του ρόλο στην ριζοσπαστικοποίηση τούτης της νεολαίας. Τότε ήταν που εξαναξεκινήσαμεν το εγχείρημα Φάλιες με μορφή ενημερωτικού μπλογκ τζιαι ταυτόχρονα πολιτικής ομάδας.

Το φούσκωμα του ευρύττερου ριζοσπαστικού χώρου του οποίου η Φανερωμένη υπήρξε ένα γεωγραφικό κέντρο εκράτησεν περίπου ως τες αρχές του 2011 πριν να αρκέψει να αδυνατίζει καθώς το γενικόττερο πολιτικό κλίμα εμεταστράφηκεν πιο δεξιά. Τζείνα τα χρόνια υπήρξε το κίνημα κατά της κρατικής καταστολής ALERT, οι αντιρατσιστικές κινητοποίησεις της ΚΙΣΑ, οι αντιφασιστικές συσπειρώσεις που εσυνοδεύσαν την εμφάνιση του ΕΛΑΜ τζιαι την απόπειρα του να παίξει στο δρόμο, αλλά τζιαι πιο μικρά αλλά σημαντικά πράματα όπως κάποιες καταλήψεις κτηρίων, πιο ύστερα το «παρκούιν» ως συλλογικό υπαίθριο στέκι αλλά τζιαι καμπάνιες στήριξης απεργιών όπως στο Jumbo τζιαι μετά στο Café la Mode. Ήταν μια περίοδος όπου ο ριζοσπαστικός χώρος εκατάφερνεν να μαζέψει αρκετό κόσμο στο δρόμο σχετικά εύκολα. Ο ελληνικός Δεκέμβρης του 2008 είσιεν επίσης μια εμφανή επιρροή ειδικά στους έφηβους. Υπήρξαν 2 περιπτώσεις στο ΑΛΕΡΤ τζιαι στην πρώτη αντιφασιστική που εκατεβήκαν πάνω που 1000 άτομα με κάλεσμα άτυπων συνελεύσεων, ενώ ήταν σύνηθες φαινόμενο να μαζεύκουνται εκατοντάδες σε πορείες που εκαλούνταν με διάφορες αφορμές που μαζέματα στην πλατεία Φανερωμένης. Σε επίπεδο λόγου η μαθητική ομάδα «Σκαπούλα» ήταν η πιο εντυπωσιακή εξέλιξη που εφκήκεν μέσα που τούτη τη διαδικασία.

Το 2009-2010 ήταν γενικά μια γόνιμη περίοδος για τον ριζοσπαστικό χώρο. Υπήρχαν φυσικά διάφορα προβλήματα – τζιαι οργανωτικά τζιαι πρακτικά – , αλλά ήταν το κλίμα καλλύττερο, υπήρχεν κόσμος τζιαι ενέργεια τζιαι σε κάποιο βαθμό αλληλο-ανοχή έστω ντε φάκτο των διάφορων τάσεων τζιαι ομάδων. Δυστυχώς εν έγινεν εφικτό όμως τότε στην παλλίροια να στηθεί μια κινηματική οργανωτική υποδομή η οποία να εμπορούσεν να συγκρατήσει τα πράματα τζιαι όταν θα έρκετουν η άμπωτη. Οι αυθόρμητες συνελεύσεις ήταν εντυπωσιακές στο να συνάουν κόσμο, να αννοίουν συζητήσεις, να αποκτούν εμπειρία οι ακτιβιστές. Αλλά πολλές φορές ενιώθαμεν διάφοροι όπως το χάμστερ στον τροχό. Διότι η επόμενη συνέλευση εξεκίναν πάντα που την αρκήν χωρίς να λαμβάνεται ιδιαίτερα υπόψη η προηγούμενη, ενώ υπήρχεν τζιαι το θέμα της αυξομείωσης του ενθουσιασμού τζιαι της δέσμευσης με αποτέλεσμα να γίνεται τζιαι κάπως κουραστικό για όσους εθωρούσαν τον ακτιβισμό τζιαι την κινηματική δράση κάπως πιο συστηματικά. Που την άλλη όμως εξεκαθαρίσαν διάφορα πράματα – ότι ο απορριπτισμός στο Κυπριακό εν επέρναν μέσα στον ριζοσπαστικό χώρο ούτε που την πόρτα ούτε που το παράθυρο τζιαι ότι διάφορα αριστερο-ακροδεξιά φρούτα που εμφανίζονταν

κρατώντας κάποια ταπέλλα ή ιδιότητα εν εμπορούσαν να το παίξουν για πολλύν τζιαιρό παράγοντες διότι επέρναμεν τους πρέφα. Ενδεικτικά να αναφέρω το κάθετο τζιαι συνολικό ξεκαθάρισμα του χώρου με την περίπτωση Ευδοκα-Σόλωνα, που ενομίζαν ότι εμπορούσαν να πουλούν εθνολουβάνες απλά επειδή εκρατούσαν μια ταμπέλα που έγραφεν ιντημήντια, αλλά τζιαι την πιο σύνθετη περίπτωση του δικηγόρου σούπερ-σταρ Παρασκευά που επήεν λλίον παραπάνω τζιαιρό αλλά εξεκαθάρισεν τζιαι τζείνη.

Ως Φάλιες ελειτουργούσαμεν τότε ντε φάκτο ως ένας κόμβος μέσα στον ευρύττερο χώρο, διότι ως μη δογματική ομάδα εμπορούσαμεν να έχουμεν σχέσεις τόσο με τον αναρχικό χώρο όσο τζιαι με την εξωκοινοβουλευτική αριστερά, ελειτουργούσαμεν ενημερωτικό σάιτ τζιαι εσυνδυάζαμεν τον ακτιβισμό με θεωρητική επεξεργασία πάνω στα βασικά θέματα. Που τα πιο σημαντικά κείμενα τότε θεωρώ τες «5 θέσεις για την επανένωση» όπου επροσεγγίσαμεν το κυπριακό που αντι-εξουσιαστική σκοπιά συνεχίζοντας στην παράδοση των «Τραινικών» των αρχών της δεκαετίας του 1990 τζιαι την ανάλυση της αντιφασιστικής στάσης. Όσον επήεν, επήεν καλά. Αλλά καθώς η ομάδα αδυνατούσεν να μεγαλώσει, να έβρουμεν δηλαδή τα κατάλληλα άτομα τζιαι καθώς οι ευθύνες ενός τέθκοιου ρόλου ήταν πολλές, άρκεψεν να φαίνεται η κούραση προς τα μέσα του 2011. Το σάιτ έμεινεν όπως τζιαι η σελίδα στο φέης μπουκ, αλλά η ομάδα ουσιαστικά σταματά να λειτουργεί.

Ήδη που τες αρχές του 2011 ουσιαστικά με την διοργάνωση του πρώτου δικοινοτικού αντιμιλιταριστικού εγχειρήματος, ενώ βασικά ετρέξαμεν το ως Φάλιες εν εβάλαμεν το όνομα κάτω προτιμώντας να ανοίξει γενικά ως Συνέλευση για την Αποστρατιωτικοποίηση της Λευκωσίας. Ήταν σημαντική τούτη η πρωτοβουλία, διότι εκαθιερώθηκεν τζιαι γίνεται κάθε χρόνο που τότε τζιαι, παρόλο που στη βόρεια πλευρά εξίφτησεν κάπως διότι έσιει την αποκλειστικότητα το Γιε Κα Πε, το οποίο απομονώθηκεν τζιαι εμίτσιανεν τα τελευταία χρόνια, στη νότια λειτουργεί λλίον καλλύττερα. Όι πως μαζεύκεται πολλύς κόσμος κάθε Φεβράρη, αλλά εκρατήθηκεν το θέμα ανοιχτό, εσυνδέθηκεν με την άλλην καθιερωμένη αντι-μιλιταριστική εκδήλωση κάθε Αύγουστον την επέτειο της εισβολής τζιαι άνοιξεν κάπως τζιαι το θέμα της αντίρρησης συνείδησης με πιο συλλογικό τζιαι πολιτικό τρόπο έστω ενημερωτικά.

Πιο πριν, στο τέλος του 2010 είσιεν συμβεί τζιαι το καθοριστικό γεγονός της σύγκρουσης με τους φασίστες στη Λάρνακα μετά την επίθεση τους στο φεστιβάλ Rainbow της ΚΙΣΑ, κάτι που εσηματοδότησεν διάφορα πράματα. Τες συνέπειες της αδυναμίας του χώρου να στήσει οργανωτικό κόκαλο, την αυξανόμενη δυσκολία να έρτουν οι διάφορες ομάδες τζιαι τάσεις σε πολιτική συνεννόηση αλλά τζιαι θκυο σοβαρές διαφωνίες για το θέμα της αντιμετώπισης του φασισμού στην Κύπρο. Οι διαφωνίες ήταν κατ’ ακρίβειαν παραπάνω που 2, αλλά τούτες υπήρξαν έντονες τζιαι εμποδίσαν τότε τζιαι εμποδίζουν μέχρι τζιαι σήμερα σε κάποιο βαθμό την σύσταση ενός αντιφασιστικού μετώπου.

[Εγίναν διάφορες αντιφασιστικές δράσεις βέβαια τα επόμενα χρόνια οι πιο σημαντικές με επίκεντρο την πλατεία Φανερωμένης αλλά τζιαι κάποια μεγάλα φεστιβάλ πιο πρόσφατα στο Μώλο της Λεμεσού όπου εμαζεύτηκεν ο κόσμος, αλλά οι φασίστες εσυνεχίσαν να δρατζιάζουν.] Η πρώτη έσιει να κάμει με την ανάλυση του ε/κ φασισμού τζιαι την σχέση του με τον παραδοσιακό ε/κ εθνικισμό. Οι πολλοί ελαλούσαμεν εν άμεση η σύνδεση τζιαι άρα τα ζητήματα κυπριακού τζιαι παιδείας εν κομβικά. Η άλλη θέση ετόνιζεν την νεοναζιστικότητα ως το βασικό ζήτημα που εν κάτι διαφορετικό που τον παραδοσιακό ε/κ εθνικισμό τζιαι άρα το κυπριακό δεν έμπαινεν ως βασικό κομμάτι της εξίσωσης στην αντιφασιστική δράση. Η δεύτερη διαφωνία ήταν σε σχέση με την δυνατότητα αντιμετώπισης του φασισμού σε επίπεδο κράτους τζιαι τη χρησιμότητα ή μη της αντιρατσιστικής νομοθεσίας, που έμπαινεν τότε για ψήφιση στη βουλή τζιαι που επέρασεν αλλά δεν εφαρμόστηκεν ποττέ.

Στο κυπριακό την πιο κινηματική δουλειά έκαμνεν την η Πλατφόρμα Εκπαιδευτικών τζείνη την περίοδο. Πέραν που την συστηματική δουλειά ενάντια στον εθνικισμό μέσα στα σχολεία μέσα που την

οργάνωση επισκέψεων δασκάλων τζιαι καθηγητών, την κυκλοφορία του περιοδικού το «Καλέμι» που έφκαιννεν σε τακτική βάση αλλά τζιαι σε έκτακτα πιο μεγάλα τεύχη, η Πλατφόρμα οργάνωσεν διάφορες δικοινοτικές κινητοποιήσεις με τες τ/κ συντεχνίες της εκπαίδευσης βόρεια, νότια τζιαι μέσα στη νεκρή ζώνη, αλλά τζιαι παράλληλες πορείες στα οδοφράγματα για την 1η του Σεπτέμβρη ακόμα τζιαι για την κοινή πρωτομαγιά πριν να πάρει πάνω της τούτον το ρόλο η ΠΕΟ για πρώτη φόρα που το 2010 τζιαι μετά με πιο μαζική φορά το 2014. Στο ίντερνετ η τελευταία δυναμική κινητοποίηση των πιο προοδευτικών δυνάμεων τζιαι η συνύπαρξη αριστερών τζιαι φιλελεύθερων για την λύση του κυπριακού ήταν το συλλογικό μπλογκ «Επανένωση», όπου αρθρώθηκεν ένας λόγος φρέσκος τζιαι ανοιχτός σε συστηματική βάση για πολλούς μήνες.

Υπήρχαν φυσικά τζιαι άλλοι που ασχολούνταν με την επαναπροσέγγιση τζιαι το κυπριακό σε πρότζεκτς, μονοθεματικές πρωτοβουλίες κλπ. Μια επιτροπή που εστήθηκεν τότε με στόχο να συντονίσει τζιαι να κινητοποιήσει ούλλην τούτην τη κατάσταση εν εκατάφερεν τζιαι πολλά. Η πρωτοβουλία «Ενωμένη Κύπρος» όπως ονομάστηκεν, εφιλοδοξούσεν να λειτουργήσει ως ομπρέλλα οργανώσεων αλλά οι πλείστες οργανώσεις ήταν είτε στάμπες μερικών ατόμων είτε ανήμπορες να κινητοποιήσουν κόσμο. Έφκαλλεν βέβαια τούτη η επιτροπή διάφορες ανακοινώσεις τζιαι έκαμνεν διασκέψεις τύπου με τον Χατζηδημητρίου μπροστά, αλλά στο δρόμο αυτόνομα η πιο σημαντική της συμβολή ήταν μια πικετοφορία στα οδοφράγματα όταν ήρτεν ο Μπαν Κι Μουν το 2010. Ώσπου ήταν ο Χριστόφιας τζιαι ο Ταλάτ είσιεν τζιαι μια λογική το “to urge the leaders” που ήταν μόνιμη αναφορά. Όταν εμπήκεν ο Έρογλου τζιαι μετά τζιαι ο Αναστασιάδης, ακούετουν τζιαι ήταν εκτός τόπου τζιαι χρόνου. Ο Όμιλος Ιστορικού Διαλόγου είσιεν ανοίξει τότε τζιαι το Σπίτι της Συνεργασίας που σιγά σιγά εμετράπηκεν ως χώρος συνάντησης για διάφορες δικοινοτικές δράσεις παραπάνω επίσημες τζιαι διπλωματικές, τεχνικές τζιαι πολιτιστικές αλλά κάποτε τζιαι πιο πολιτικές τζιαι κινηματικές.

Εν τω μεταξύ το κλίμα γενικόττερα άρκεψεν να σιηροττερέφκει που το τέλος του 2010. Η εθνικιστική έξαρση τζιαι η απορριπτική υστερία που επροηγήθηκεν άρκεψεν να φέρνει αποτελέσματα, όι μόνον σε επίπεδο κεντρικής πολιτικής σκηνής με το τέλμα στο Κυπριακό τζιαι τον παροπλισμό της Αριστεράς με την διαχειριστική δεξιόστροφη πλέον ροπή του ΑΚΕΛ αλλά τζιαι σε επίπεδο κοινωνίας. Οι εθνικιστικές τζιαι ρατσιστικές φωνές επολλαπλασιαστήκαν στο ίντερνετ, ενώ η κρίση τζιαι η αύξηση της ανεργίας άρκεψεν να ενισχύει μια διάχυτη ξενοφοβία τζιαι έναν εθνοσυντηρητισμό πάνω στον οποίον εδράτζιασεν τα επόμενα χρόνια η αυτόνομη ακροδεξιά. Στην παλιά πόλη το gentrification επροχώρησε με αυξημένη ταχύτητα με αποτέλεσμα ως το τέλος του 2012 περίπου να τελειώσει η φάση Φανερωμένη. Η αστυνόμευση, η καταστολή τζιαι η εμπορευματοποίηση εδραιωθήκαν ως παράμετροι καθώς η παλιά πόλη εμετατρέπετουν ως η νέα μέην στρημ περιοχή της Λευκωσίας, τάση που επιταχύνθηκε τζιαι εκλείδωσεν με την εκλογή Γιωρκάτζιη στη δημαρχία.

Τζιαι μιαν σύντομη αναφορά στο Occupy the Buffer Zone [διότι για τούτον όπως τζιαι για την Φανερωμένη που ήταν η άμεση προ-ιστορία του εξανάγραψα τζιαι εγώ τζιαι πολλοί άλλοι], για να ενταχτεί μέσα στην συνθετική τούτην αφήγηση. Το όκκιουππάι εξεκίνησεν όταν μια ομάδα νέων που το φέης μπουκ εδοκίμασεν να μεταφέρει το διεθνές πνεύμα στην Κύπρο. Επειδή ήταν εθνοτικά μικτή η ομάδα, το οδόφραγμα της Λήδρας ήταν μια κάπως αυτόματη επιλογή. Πέραν που τες δικοινοτικές εκδηλώσεις τζιαμέ που είχαν ασκήσει κάποιαν επιρροή στην νεολαία της Φανερωμένης, υπήρχεν ως προηγούμενο το στρητ παρέητ το οποίο είσιεν καθιερώσει μιαν είσοδο μέσα στη νεκρή ζώνη μεταξύ των οδοφραγμάτων στη Λήδρας-Λοκματζί τζιαι το οποίον εμάζευκεν τζιαι Τουρκοκύπριους. Στη βόρεια πλευρά είχαν προηγηθεί τζιαι οι φωθκιές της ελευθερίας στο πάρκο Κοουλού όπου νεολαίοι εμαζεύκουνταν τες νύχτες μεταξύ των θκυο μεγάλων συλλαλητηρίων κοινοτικής ύπαρξης του 2011. Μετά που μερικά μαζέματα τζιαμέ, το Όκκιουππάι Κύπρος εγίνηκεν Occupy the Buffer Zone (OBZ) με σκηνές τζιαι το στήσιμο μιας μόνιμης παρουσίας.

Επήεν κάμποσους μήνες η κατάσταση, νευριάζοντας τα Ηνωμένα Έθνη αλλά τζιαι τες αρχές στες θκυο πλευρές, ιδιαίτερα όταν σιγά σιγά άρκεψεν τζιαι η κατάληψη ενός μεγάλου κτηρίου. Κάποια στιγμή μέσα στην άνοιξη του 2012 αποφασίστηκεν τζιαι υλοποιήθηκεν που τες αρχές της Κυπριακής Δημοκρατίας η καταστολή του εγχειρήματος με την είσοδο της αντιτρομοκρατικής δύναμης [με την ανοχή του ΟΗΕ τζιαι του Τουρκικού Στρατού] τζιαι η εκκένωση του κτηρίου, που ήταν τζιαι ιδιοκτησία της Εκκλησιάς. Το ΟΒΖ παρά την τεράστια του δημοσιότητα τζιαι παρά το ότι έφερεν νέο κόσμο σε δράση, εν εκατάφερεν να κάμει κάποιαν ουσιαστική πολιτική παρέμβαση στα πράματα, τζιαι διότι αδυνατούσεν να παραγάγει συνεχτικό λόγο που να πατά πάνω στην ιστορία τζιαι εμπειρία του κινήματος της επανένωσης, τζιαι διότι εν υπήρχεν κάποια γενικόττερη ενδογενής στο εγχείρημα ανάλυση τζιαι στόχευση. Όμως με ακτιβίστικους όρους υπήρξε ιστορικό. Γιατί εκλείδωσεν την σύνδεση που ήταν σε εξέλιξη μεταξύ εναλλακτικής νεολαίας τζιαι επανένωσης, άφησεν μιαν κινηματική παρακαταθήκη για τον ριζοσπαστικό χώρο τζιαι εβοήθησεν στην ανάπτυξη κοινωνικών συνδέσεων μεταξύ νέων ατόμων που τες θκυο πλευρές με ένα πιο βιωματικό τζιαι ακτιβίστικο τρόπο.

Που το Μαρί ως το Μνημόνιο: η κεντρική πολιτική σκηνή τζιαι το εγχείρημα ΕΡΑΣ

Το ατύχημα στο Μαρί με τους νεκρούς του τζιαι ιδίως με την πολιτική διαχείριση που ακολούθησε το 2011 υπήρξε καμπή στην πρόσφατη κυπριακή πολιτική ιστορία με τις συνέπειες τους να απλώννουνται μέχρι σήμερα. Πέραν που την δαιμονοποίηση του Χριστόφια τζιαι την υπονόμευση του ΑΚΕΛ οι εφτομάες που ακολούθησαν το συμβάν αναδείξασιν μια σειρά που σκοτεινά πράματα στην Κύπρο. Πέραν που τον παρωχημένο νεκρόφιλο εθνικισμό τζιαι τον ψυχροπολεμικό αντι-κομμουνισμό που επλημύρισε την δημόσια σφαίρα τζιαι τον δρόμο, αναδείχτηκε το βάθος της σαπίλας στο κράτος τζιαι στα ΜΜΕ, ενώ μερικούς μήνες ύστερα καθώς άρκεψεν να βαθυνίσκει η οικονομική κρίση εφανερώθηκεν τζιαι το πραγματικό δομικό ζήτημα πίσω που το θέαμαν «αγανάκτηση Μαρί».

Με το που εφκήκεν στη δημοσιότητα το ατύχημα τζιαι αρκέψαν να γίνουνται τα πρώτα καλέσματα για συγκεντρώσεις διαμαρτυρίας, εγώ κατάλαβα αμέσως που οδηγούνταν η κατάσταση τζιαι με όποιον μιλούσα ελαλούσα του «μακριά». Είσιεν τζιαι προοδευτικό κόσμο τζιαι ακόμα τζιαι άτομα που τον ευρύττερο ριζοσπαστικό χώρο που εβουρήσαν τες πρώτες ημέρες να συμμετέχουν. Οι πλείστοι όμως κράτησασιν επιφυλακτική στάση, ειδικά μάλιστα άμαν που την πρώτη νύχτα εφανήκασιν οι διαθέσεις των αυτοσχέδιων ηγετίσκων αλλά τζιαι της μάζας που άρκεψεν να σχηματοποιείται. Τους πιο αφελείς τζιαι τους πιο κολλημένους του χώρου επήρεν τους 4-5 μέρες να καταλάβουν ότι τζείνο το πλήθος, με τζείνη την περιρρέουσα τζιαι με τζείνη την πολιτική ρητορική δεν εμπορούσεν παρά να υπαχθεί σε ακροδεξιές λογικές. Εν πάση περιπτώσει μια φτομάδα μετά, άμαν το ΕΛΑΜ τζιαι τα άλλα φασιστούθκια αρκέψαν να κουμαντάρουν κανονικά την κατάσταση τζιαι άμαν τζιαι πολλοί φιλελεύθεροι αρκέψαν να φεύκουν, δεν έμεινε ίχνος προοδευτικού στες καθημερινές μαζώξεις έξω που το προεδρικό.

Η κατάσταση όπως εστήνετουν την πρώτην εφτομά εμύριζεν μπαρούτι. Σιγά σιγά αρκέψαν τζιαι οι ΑΚΕΛικοί να ξεπερνούν το πρώτο σιοκ τζιαι εξορτώσαν να καλέσουν συγκέντρωση μέσα στο προεδρικό, να μετατρέψουν δηλαδή την επετειακή εκδήλωση για πραξικόπημα-εισβολή σε επίδειξη αριστερής δύναμης. Εμαζεύτηκεν κόσμος πολλύς τότε – εσυσπειρώθηκεν τότε τζιαι το ΑΚΕΛ αλλά τζιαι ο ευρύτερος αριστερός χώρος διότι τα πράματα επηαίνναν να αγριέψουν. Μετά που τούτον άρκεψεν να ξεφουσκώνει αργά αλλά σταθερά τζιαι η δεξιά υστερία, διότι έγινεν αντιληπτό ότι δεν θα εμπορούσεν να γίνει εξαναγκασμός σε παραίτηση της κυβέρνησης Χριστόφια. Η ακροδεξιά φυσικά εσυνέχισεν να παίζει τα ρέστα της, το ΑΚΕΛ εσυνέχισεν να φθείρεται τζιαι ο Χριστόφιας άρχισεν να μεν μπορεί να κυβερνά κανονικά, καθώς εστήθηκεν έναν γενικό μέτωπο κομμάτων-ΜΜΕ-βαθέος κράτους εναντίον του. Αλλά εμπήκεν έναν όριο σε επίπεδο κοινής γνώμης, ετραβηχτήκαν κάποιες γραμμές μέσα στον πιο πολιτικοποιημένο κόσμο τζιαι εφάνηκεν ότι που την στιγμή που η αντι-Χριστοφιακή υστερία είσιεν σαν στόχο γενικά την Αριστερά, εσυμπορεύτηκεν τότε σε μεγάλο βαθμό ο ευρύτερος ριζοσπαστικός χώρος με το ΑΚΕΛ, παρά τες έντονες κόντρες που υπήρξαν την

προηγούμενη περίοδο. Για εμένα τότε υπήρξεν τζιαι η πρώτη τζιαι η μοναδική φορά που εσυμμετείχα σε πορεία μέσα στο μπλοκ της ΕΔΟΝ.

Μέσα σε τούτα τα δεδομένα εξεκίνησεν τζιαι μια συζήτηση για μιαν νέαν οργάνωση της πέραν του ΑΚΕΛ αριστεράς με στόχο την συσπείρωση του ριζοσπαστικού χώρου τζιαι καθιέρωσης του ως πόλου μέσα στην κεντρική πολιτική σκηνή. Τα νέα δεδομένα που έφερνεν η οικονομική κρίση, η εμφανής αδυναμία του ΑΚΕΛ να παίξει τον ρόλο ενός ουσιαστικού αναχώματος στην επέλαση της δεξιάς τζιαι του νεοφιλελευθερισμού τζιαι ο κατακερματισμός του ευρύτερου ριζοσπαστικού χώρου που επαρουσίαζεν δυσκολίες ήδη που το 2011 να μαζέψει κόσμο στον δρόμο εδείχναν ότι ένα νέο αριστερό σχήμα ήταν τζιαι αναγκαίο τζιαι εφικτό. Οι Φάλιες ως ομάδα είχαν κλείσει ήδη τον κύκλο τους, τζιαι εγώ είχα παραδώσει τζιαι το διδακτορικό μου, οπόταν εδόθηκα πλήρως σε τούτον. Εξεκίνησαμεν τότε με τον Κωστή Αχνιώτη, τον Σταύρο Τομπάζο τζιαι τον Μάριο Τεμπριώτη μια επίπονη διαδικασία να μαζευτούν πυρήνες που να προέρχονται που διάφορες ομάδες τζιαι ιδεολογικούς προσανατολισμούς πάνω στη λογική όι της ομπρέλλας ή της ομοσπονδιακής συγκρότησης, αλλά της δημιουργίας ενός ενιαίου φορέα που θα έστηνεν το πολιτικό τζιαι οργανωτικό πλαίσιο για μιαν πιο μακρόπνοη πορεία προς ένα πολιτικό κόμμα. Σε τούτα τα πλαίσια προς το τέλος του 2011 εσυγκροτήσαμεν μιαν εικοσαμελή ομάδα που εσυνεδρίαζεν κάθε εφτομάν με το όνομα «Επιτροπή για μια Ριζοσπαστική Αριστερή Συσπείρωση».

Ήταν δύσκολη τζιαι ψυχοφθόρα προσπάθεια διότι εχρειάζετουν πολλήν υπομονή τζιαι επιμονή να γίνει διαχείριση μιας κατάστασης με πολλά Εγώ, γκρουπουσκουλίστικα κολλήματα, ξερολισμούς, δυσκολία παραμερισμού του προσωπικού τζιαι του μερικού προς όφελος του συλλογικού τζιαι του γενικού καλού. Αλλά επροχώρησεν η κατάσταση, ήταν τζιαι η συγκυρία ευνοϊκή με την νότια Ευρώπη σε ρυθμούς κινητοποιήσεων ενάντια στη λιτότητα, την Ελλάδα σε ρυθμούς θεαματικής ανόδου του ΣΥΡΙΖΑ, τζιαι την εμφάνιση νέων ανθρώπων στον χώρο τζιαι μετανάστες που την Ελλάδα αλλά τζιαι ανένταχτους που για το σκοπό της συγκρότησης ενός μεγάλου σχήματος που θα έπαιζεν κεντρικά ήρταν κοντά. Πέραν που τους Τροστκιστές τζιαι μερικούς που τον αντιεξουσιαστικό χώρο εμαζεύτηκεν τζιαι κόσμος με άλλες αναφορές – οικολογία, δικαιώματα, νέα αριστερά κλπ. Έτσι ως το Σεπτέμβρη του 2012 η ΕΡΑΣ εστήθηκεν ως μια οργάνωση με συνολικό πολιτικό πρόγραμμα, με καταστατικό τζιαι δυο επαρχιακές συνελεύσεις σε Λευκωσία τζιαι Λεμεσό. Είσιεν κάπου 70-80 εγγεγραμμένα μέλη τζιαι ήταν σε πορεία ανάπτυξης με επαφές σε Λάρνακα για να στηθεί τζιαι τζιαμέ μια τρίτη επαρχιακή, αλλά τζιαι να έρτει πιο κοντά τζιαι κόσμος που επαρακολουθούσεν αλλά εν εντάσσετουν.

Στην κεντρική πολιτική σκηνή τα πράματα εσυνεχίσαν να σειηροττερεύκουν. Η κυβέρνηση Χριστόφια απάντησεν όπως αναμενόταν στην απομόνωση της με κίνηση πιο δεξιά, άρκεψεν πολιτικές λιτότητας τζιαι οδηγήθηκεν σε διαπραγμάτευση Μνημονίου με την Τρόικα. Με τούτα τα δεδομένα η ΕΡΑΣ ήταν η μόνη συνεπής αντι-μνημονιακή δύναμη τζιαι η οργάνωση που εκατέβηκεν πρώτη στο δρόμο ενάντια στη διαπραγμάτευση με την Τρόικα. Τζιαι υπήρχεν κάποια προοπτική για την ΕΡΑΣ να συγκροτηθεί ως ένα νέο αριστερό κόμμα που να διεκδικήσει τζιαι έδρες στο κοινοβούλιο στη βάση της άρνησης της διαχειριστικής λογικής στην οποία είσιεν πλήρως βουττήσει μέσα το ΑΚΕΛ. Δεν υπήρχαν βέβαια ακόμα σε οργανωτικό επίπεδο οι δυνάμεις αυτόνομης καθόδου στες προεδρικές που ήταν σε μερικούς μήνες, αλλά η στοιχειώδης πολιτική λογική, κατά την γνώμη πολλών τότε, ήταν ότι η ΕΡΑΣ δεν θα έπρεπεν να στηρίξει τον υποψήφιο του ΑΚΕΛ, που την στιγμή που ήδη που τον Νιόβρη του 2012 ο Χριστόφιας έκλεισεν την συμφωνία για το δημοσιονομικό μέρος του Μνημονίου τζιαι που ο Μαλάς εκατέβηκεν με ένα νερόβραστο κεντρώο πρόγραμμα τζιαι γραμμή άμεσης τζιαι πλήρους εφαρμογής του Μνημονίου.

Κάποιοι συντρόφοι που την ΕΡΑΣ όμως, αρχικά η Αριστερή Πτέρυγα αλλά σταδιακά το σύνολο των παλιών Τροτσκιστών, ήταν αποφασισμένοι να στηρίξουν τον Μαλά. Κανένα πρόβλημα, είπαμεν οι

υπόλοιποι, αφού η ΕΡΑΣ δεν θα κατέβει στις εκλογές, τα μέλη της μπορούν για να ψηφίσουν για να μεν ψηφίσουν χωρίς να δεσμεύκουν την οργάνωση. Εν τους εκάνεν όμως τούτον τούτους που εθέλαν να στηρίξουν το ΑΚΕΛ τζιαι τον Μαλά τζιαι αρκέψαν να λαλούν ότι εν γίνεται η ΕΡΑΣ να μεν πάρει θέση για τες εκλογές τζιαι εν γίνεται να απέχει. Έτσι επήαμεν σε συζήτηση τζιαι ψηφοφορία. Βάσει καταστατικού εχρειάζετουν 3/4 πλειοψηφία για να υιοθετηθεί θέση τζιαι ακόμα τζιαι τότε εδημοσιεύκετουν τζιαι η θέση της μειοψηφίας. Επλειοψήφισεν η θέση της αποχής κοντά στα ¾ τζιαι ενομίσαμεν ότι εξεπεράστηκεν το πρόβλημα, αφού εφκάλαμεν ανακοίνωση ότι η ΕΡΑΣ εν παίρνει επίσημα θέση τζιαι ότι η πλειοψηφία των μελών της στηρίζει αποχή τζιαι η μειοψηφία Μαλά.

Όμως οι ΕΡΑΣίτες που εψηφίζαν Μαλά αρκέψαν τες δημόσιες δηλώσεις «ιστορικών μελών της ΕΡΑΣ» «ιδρυτικών μελών της ΕΡΑΣ» κλπ με αποτέλεσμα να αυξηθούν οι εντάσεις, να αναγκαστούμεν άλλοι να φκάλουμεν δήλωση υπενθυμίζοντας την θέση της πλειοψηφίας κλπ. Πέραν που την σαφή πολιτική διαφορά που είσιεν να κάμει με την αντίληψη για το τι είναι και τι πρέπει να γίνει η ΕΡΑΣ, τζιαι ειδικόττερα στο πού στέκεται σε σχέση με το μεγάλο κόμμα της Αριστεράς, το ΑΚΕΛ, υπήρχαν τζιαι άλλα θέματα βέβαια που επροκαλούσαν τριγμούς (γκρουπούσκουλα, ηλικιακό χάσμα κλπ) αλλά μάλλον τούτα θα εμπορούσαν να τύχουν διαχείρισης, αν δεν εδημιουργούνταν η διαιρετική γραμμή η οποία ετσιμενττώθηκεν με τες εκλογές. Το γυαλί είσιεν ραγίσει. Εγώ ως Συντονιστής έκαμα πολλήν προσπάθεια να διατηρήσω κάποιαν ισορροπία μετά τες εκλογές – καθότι το κούρεμα τζιαι οι κινητοποιήσεις τζείνες αννοίξαν προοπτικές κινηματικής δράσης τζιαι για την ΕΡΑΣ τζιαι γενικόττερα – αλλά αποδείχτηκεν μάταιο. Ετραβούσαν το σιοινί τζιαι οι 2 πλευρές που είχαν διαμορφωθεί, με τους παλιούς τζιαι υποστηρικτές της συμπόρευσης με το ΑΚΕΛ να έχουν την πλειοψηφία της Λευκωσίας τζιαι την άλλη πλευρά να έσιει την συντριπτική πλειοψηφία στη Λεμεσό.

Τα όργανα της ΕΡΑΣ επαραλύσαν τζιαι ο μόνος τρόπος να ξεκαθαριστεί το σκηνικό ήταν με παγκύπρια γενική συνέλευση – την οποία οι παλιοί εκαθυστερούσαν τζιαι εμποϋκοτάραν [καθότι ήταν συνολικά μειοψηφία] οδηγώντας σε μια κακή διάλυση του όλου εγχείρηματος δκιώχνοντας πολλύν κόσμο προς το σπίτι του. Την βασική ευθύνη για την διάσπαση την είχαν αναμφίβολα οι παλιοί συντρόφοι στη Λευκωσία. Αλλά τζιαι οι πιο νεαροί στη Λεμεσό εμπήκαν στην λογική ενός νέου γκρουπούσκουλου – μιας ομάδας δηλαδή, που περίπου είσιεν έτοιμη τη γραμμή της τζιαι απλά θα την επικοινωνούσεν μέσα που τον ακτιβισμό. Κάποιοι που εμάς που εν εδεχούμαστεν καμιά που τες 2 λογικές που εδιαμορφωθήκαν εμείναμεν μετέωροι τζιαι εκινηθήκαμεν προς μιαν προσπάθεια επανίδρυσης της ΕΡΑΣ, βασικά της λογικής της ΕΡΑΣ ως ανοιχτή διαδικασία κτισίματος μιας άλλης Αριστεράς με λλιόττερον κόσμο αλλά με προοπτική να μεγαλώσει αργά αλλά σταθερά. Οι παλιοί εκρατήσαν την στάμπα ΕΡΑΣ που εφυτοζωούσεν αλλό έναν χρόνο, οι Λεμεσιανοί εκάμαν το Γρανάζι που εστάθηκεν καλά αλλά ως μιτσιά ομάδα, τζιαι όσοι που τους υπόλοιπους εν επήαμεν σπίτι μας εκάμαμεν την Αριστερή Παρέμβαση. Εν τα εκαταφέραμεν τζιαι μετά που μερικούς μήνες εκλείσαμε το εγχείρημα παρά να το αφήκουμεν είτε να φυτοζωεί είτε να γίνει γκρουπούσκουλο.

Που την πολιτική τζιαι τον ακτιβισμό στην θεωρία τζιαι στο κοινωνικό, τον συνδικαλισμό τζιαι την δημόσια σφαίρα: τα ακαδημαϊκά, το Καϋμάκκιν, η ΔΕΔΕ τζιαι η ΑΚΘΟ

Η διάσπαση της ΕΡΑΣ το 2013 τζιαι η αδυναμία της «Αριστερής Παρέμβασης» να περπατήσει οδήγησέν με το 2014 σε μια αποστασιοποίηση που τον πολιτικό ακτιβισμό. Δεν με ενδιέφερεν να συνεχίσω να κινούμαι σε μιτσιές ομάδες είτε αριστερές είτε αντι-εξουσιαστικές [τότε εσταθεροποιήθηκεν τζιαι η Συσπείρωση Ατάκτων που εκινούνταν πάνω στη λογική που είχαμεν πιο παλιά ως Φάλιες]. Εσυνέχισα φυσικά να παρακολουθώ τες εξελίξεις τζιαι τες εκδηλώσεις του χώρου, αλλά απόφυγα την εμπλοκή σε συστηματικό επίπεδο. Εστήριξα το ΔΡΑΣΥ-ΕΥΛΕΜ για τον συμβολισμό του δικοινοτικού ψηφοδελτίου αλλά ήταν ξεκάθαρο ότι εν είσιεν καμιά προοπτική, πέραν που το κλείσιμο της ήδη απονεκρωμένης ΕΡΑΣ, καθότι οι μισοί που τους παλιούς εν εστηρίξαν καν τους άλλους μισούς όταν αποφασίσαν να κατεβούν εκλογικά. Το ΑΚΕΛ με το που επέρασεν στην αντιπολίτευση, άρκεψεν ήδη που το 2013 στα πλαίσια τζιαι της επούλωσης των πληγών που του

άφησεν η διαχείριση της εξουσίας, μια προσπάθεια να ενισχύσει την δυνατότητα του για κοινωνική κινητοποίηση διοργανώνοντας 2-3 μεγάλες πορείες ενάντια στη λιτότητα.

Για εμέναν το 2014-2015 ήταν μια περίοδος που έβαλα παραπάνω βάρος στην θεωρία, στην ακαδημαϊκή μου δουλειά τζιαι στα εργασιακά ζητήματα τζιαι τα γενικά αλλά τζιαι στη δική μου εργασιακή κατάσταση που εμπήκεν σε ένα σημείο καμπής. Το 2014 εσυγκρούστηκα μετωπικά με την διοίκηση του ιδιωτικού πανεπιστημίου που με εργοδοτούσεν – τζιαι παρόλο που εκέρδισα τη μάχη, ως το τέλος του 2015 εδιαφάνηκεν ότι ουσιαστικά δεν είχα καμιά προοπτική τζιαι κανένα μέλλον τζιαμέ. Έδωσα έτσι παραπάνω βάρος στες ακαδημαϊκές δημοσιεύσεις για να μπορέσω να διεκδικήσω δουλειά σε άλλο πανεπιστήμιο. Τζιαι ανοίχτηκα τζιαι θεματικά όσον εμπορούσα πέραν που τες εργασιακές σχέσεις τζιαι προς την μελέτη των κινημάτων τζιαι των ΜΜΕ.

Το 2014 άρχισα ξανά να διδάσκω μαθήματα τζιαι στο Πανεπιστήμιο Κύπρου – που την μιαν ήταν για να συμπληρώσω το εισόδημα μου, που την άλλη ήταν τζιαι πιο ενδιαφέροντα τα μαθήματα τζιαι η κατάσταση τζιαμέ. Σε ένα τμήμα υποστελεχωμένο που κανονικούς καθηγητές, μεγάλο μέρος της βασικής δουλειάς έφκαινεν που ωρομίσθιους των οποίων τα νεύρα είχαν αρκέψει να τεντώνουν. Μετά που διάφορες συζητήσεις στους διαδρόμους μερικοί αποφασίσαμεν καλέσουμε ούλλους τους ωρομίσθιους ακαδημαϊκούς του Τμήματος τζιαι να συνεδριάσουμεν να δούμε τι μπορεί να γίνει. Είσιεν σχετικά ανταπόκριση τζιαι αποφασίσαμεν να επικοινωνήσουμε με συναδέλφους που άλλα τμήματα με σκοπόν να διεκδικήσουμεν διάφορα εργασιακά τζιαι ακαδημαϊκά δικαιώματα κεντρικά που το Πανεπιστήμιο.

Ανάλαβα εγώ τον ρόλο της διχτύωσης τζιαι αφού ήβρα τον Γιώργο Κ. που τα Μαθηματικά τζιαι την Μάγδα Θ. που τους μηχανικούς αρκέψαμεν που στόμα σε στόμα να σύρνουμεν την ιδέα της συλλογικής δράσης. Ήταν άνοιξη του 2015 τότε όταν εμάθαμεν ότι εξεκίναν τζιαι μια άλλη, παράλληλη με τη δική μας, πρωτοβουλία μεταδιδακτορικών ερευνητών. Εσυνενωθήκαμεν μαζί τους με την λογική ότι για την συντριπτική πλειοψηφία η έρευνα τζιαι η διδασκαλία εν πακέτο τζιαι κινούμαστεν που το ένα στο άλλο πεδίο. Είπαμεν που την αρκήν ότι τούτο θα έπρεπε να εν παγκύπριο σχήμα, διότι που χρονιά σε χρονιά πολλοί αλλάσσουν πανεπιστήμια τζιαι ότι ξεκινούμεν μεν που το Κύπρου αλλά ο στόχος είναι κινηθούμεν τζιαι σε άλλα πανεπιστήμια. Εσυζητήθηκεν τζιαι το θέμαν των διδακτορικών φοιτητών τζιαι αποφασίσαμεν ότι σε πρώτη φάση εν έπρεπεν να σμίξουμεν τα πράματα επειδή α) ως φοιτητές είχαν άλλον στάτους, δικαιώματα τζιαι εξάρτηση που το πανεπιστήμιο πέραν που την ιδιότητα τους ως περιστασιακοί εργαζόμενοι τζιαι β) το βασικό μας επιχείρημα ήταν η αναγνώριση μας ως επιτελούντες ακαδημαϊκό έργο (μεταδιδακτορική έρευνα τζιαι αυτόνομη διδασκαλία) οπόταν θα ενισχύαμεν το θόλωμα που σκόπιμα έκαμνεν το Π.Κ. αν εστήσαμεν μιαν οργάνωση με συμπερίληψη διδακτορικών φοιτητών. Ενθαρρύναμεν όμως τους μερικούς διδακτορικούς φοιτητές που ήρταν κοντά να ζωντανέψουν τες 2 οργανώσεις που είχαν ήδη ή να κάμουν άλλην τζιαι να κινούμαστεν παράλληλα τζιαι μόλις τελειώνουν το διδακτορικό τους να μπαίνουν μαζί μας.

Έναν βασικό πρόβλημα ήταν τζιαι παραμένει η δέσμευση σε τούτον το εγχείρημα. Διότι στες 2-3 συνελεύσεις που εγινήκαν η συμμετοχή εν ήταν μεγάλη, ενώ οι λίστες με τα ήμεηλς εμεγαλώναν. Έτσι εκάμαμεν ένα google group με μιαν απλή ηλεκτρονική φόρμα – για να ξέρουμε βασικά ποιοι είμαστεν τζιαι πόσοι είμαστεν μέσα στο εγχείρημα. Ως το καλοτζιαίρι του 2015 είσιεν πάνω που 80 άτομα μέσα. Εν τω μεταξύ το Π.Κ. όι μόνον εσυνέχιζεν να αννοίει μεταδιδακτορικές θέσεις με άθλιους όρους, αλλά επέβαλεν τζιαι δεύτερη μείωση μισθού ειδικά για τους κάτοχους διδακτορικού στη διδασκαλία. Αντιδράσαμεν τότε με επιστολές τζιαι εξεκινήσαμεν τες διαδικασίες για να κάμουμεν Συντεχνία, τζιαι όι απλά ένα Σύνδεσμο να κάμνει λόμπιγκ. Στην μετάβαση που το Πρωτοβουλία στο Συντεχνία με καταστατικό, σώματα, συνδρομές κλπ, τζιαι καθώς τα πράματα εμφανώς εσοβαρεύκαν, είδαμεν ότι διάφοροι εν ετραβούσαν. Εν εσηκώναν δηλαδή την μετακίνηση

που το μουρμουρκό στη διεκδίκηση τζιαι έτσι απλά τζιαι σιωπηλά εξαφανιστήκαν. Εμείναν όμως 40-50 πλάσματα αποφασισμένα τζιαι έτσι επροχωρήσαμεν στην ίδρυση. Τζιαι σταδιακά η Συντεχνία εμεγάλωσεν κάμποσο, όι όμως όσον θα έπρεπε.

Προς το τέλος του 2016, πέραν που την ΔΕΔΕ για την οποία εβούρουν με μεγάλες ταχύτητες, επείστηκα ή καλλύττερα εξανακουρτίστηκα να ασχοληθώ με το κυπριακό, το οποίον εφαίνετουν ότι είσιεν τσιανς να φκει που το τέλμα στο οποίον είσιεν μπει που το 2010. Εγώ εθεωρούσα το κυπριακό ποσπασμένο τζιαι δεν επίστευκα ότι ο Αναστασιάδης είσιεν την παραμικρή βούληση να προχωρήσει. Ακόμα τζιαι όταν εκλέγηκεν ο Ακιντζί τζιαι άρκεψεν τζείνο το ρεσιτάλ δημόσιων σχέσεων πάλε έμεινα αδιάφορος. Έβλεπα που την μιαν το άσσιημο κλίμα μέσα στη κοινωνία, την ενδυνάμωση του απορριπτικού χώρου, που άρκεψεν να ξανασυσπειρώνεται προληπτικά τζιαι να πετυχαίνει νίκη στες βουλευτικές του 2016 τζιαι τον Αναστασιάδη μισοδότζιην. Όμως τα γκάζια που την μια ως ένας νέος παράγοντας, το ενδιαφέρον της Ευρωπαϊκής Ένωσης που την άλλη τζιαι η επιμονή του Έιντε αφήναν κάποιο περιθώριο. Όταν εδιέρρευσεν ότι επαναβεβαιωθήκαν οι πλείστες συγκλίσεις Χριστόφια-Ταλάτ (τζιαι η εκτελεστική αναμενόταν να κλείσει με το εδαφικό) ενώ εγίναν τζιαι καινούργιες συγκλίσεις σε περιουσιακό τζιαι ευρωπαϊκό κεκτημένο, είπα ίσως τούτη τη φορά γύρει η πλάστιγγα. Όπως τζιαι να έσιει καθώς εμπήκαν τα πράματα με τες συνομιλίες στην τελική ευθεία τζιαι αφού υπήρχεν έντονο ενδιαφέρον μέσα στο χώρο, είπα να εμπλακώ στην ίδρυση μιας πρωτοβουλίας, της ΑΚΘΟ.

Η πρωτοβουλία αποφάσισεν που την αρκήν να εστιάσει στην επικοινωνιακή διάσταση τζιαι να παίξει πληθωρικά τζιαι επιθετικά ως μορφή αλλά λιτά τζιαι αμυντικά ως περιεχόμενο. Επιλέξαμεν το «Αριστερή Κίνηση Θέλουμεν Ομοσπονδία» (ΑΚΘΟ) ως ένα όνομα – σύνθημα, καθώς αυτό ακριβώς είχαμε τζιαι αυτό επροωθούσαμεν – την αριστερή επιθυμία για επανένωση τζιαι άρα ομοσπονδία. Η ομοσπονδία ως όρος τζιαι ως μορφή της λύσης του Κυπριακού εδέχτηκεν μεγάλο χτύπημα το 2004 τζιαι που το 2010 τζιαι μετά ήταν σε σταθερή πορεία διάβρωσης. Ήδη το 2016 απορρίπτετουν τζιαι επίσημα που 4 κοινοβουλευτικά κόμματα ενώ το ΔΗΚΟ τζιαι οι Οικολόγοι εδέχουνταν μεν τον όρο αλλά απορρίπταν το περιεχόμενο. Μέσα στο Συναγερμό η ακροδεξιά της διχοτόμησης εδυνάμωνεν ενώ μέσα στο ΑΚΕΛ, παρότι το απορριπτικό κομμάτι είσιεν περιθωροποιηθεί τζιαι μιτσιάνει κάπως μετά τον σχετικό νέο αέρα που έφερεν η εδραίωση του Άντρου Κυπριανού, δεν είσιεν γίνει αμελητέα ποσότητα. Σε περίπτωση που επροχωρούσαν τα πράματα στες συνομιλίες εξέραμεν ότι θα ακολουθούσεν μια δύσκολη μάχη στο δημοψήφισμα. Οπόταν με τούτα τα δεδομένα τζιαι με την έννοια να μεν σκοτωθεί πριν την ώρα της η όποια προοπτική, είπαμεν να αρκέψουμεν.

Πολλή εικόνα με ατάκες, κυρίως μημς στο ίντερνετ αλλά τζιαι δράση στο δρόμο όσον μας έπαιρνεν, λλία αλλά δυνατά κείμενα σε κρίσιμες στιγμές, μικρές αλλά με τεράστιο συμβολικό φορτίο δράσεις σε επιλεγμένους χώρους και χρόνους. Νομίζω η ΑΚΘΟ μέσα σε ένα χρόνο δράσης είσιεν τεράστια επιτυχία στο πεδίο που επέλεξεν να παίξει, το συμβολικό-επικοινωνιακό, τζιαι είσιεν επίδραση πολλαπλάσια που τα μεγέθη της. Έδωκεν φωνή στες δυνάμεις της επανένωσης, άρθρωσεν αριστερό λόγο, οπτική τζιαι πλαίσιο, εξέφρασεν χωρίς αναστολές αλήθκειες βαθκιές αλλά καταπιεσμένες τζιαι ενθάρρυνεν τον κόσμο της αριστεράς να σηκώσει κκελλέ απέναντι στον εθνικισμό τζιαι τον απορριπτισμό. Οι ερωτήσεις-απαντήσεις για την ομοσπονδία τζιαι η επικοινωνιακή προώθηση των δράσεων με τες ταπέλλες τζιαι τες σημαίες που εδώσαν την σκυτάλη στες Τουρκοκύπριες συντρόφισσες του Νταγιανισμά είχαν μιαν ευρύττερην πολιτική αξία. Είχαμεν τζιαι την επίθεση που τους φασίστες σε εκδήλωση της ΑΚΘΟ με το Γρανάζι στο ΤΕΠΑΚ τον Μάη του 2017 που εξανάνοιξεν το θέμα φασισμός τζιαι διχοτόμηση, ανάδειξεν για άλλη μια φορά το πρόβλημα του διάχυτου εθνικισμού αλλά ευτυχώς εβοήθησεν κάπως στο να λειτουργήσουν τα αντιφασιστικά αντανακλαστικά του ΑΚΕΛ. Τα μαζέματα με τες φωθκιές τον σιειμώνα ελειτουργήσαν σε κάποιο βαθμό ως πρόδρομος του Unite Cyprus Now, που εμφανίστηκεν αργόττερα σε μια στιγμή που η κατάρρευση των συνομιλιών είσιεν ουσιαστικά προδιαγραφεί τζιαι μόνο που ατύχημα θα εμπορούσεν να υπάρξει συμφωνία – έναν ατύχημα που δεν έγινε όμως. Ανάλογα τζιαι η στήριξη της αντι-μιλιταριστικής δράσης που είσιειν τζιαι διατάραξη της «ομαλότητας» με την είσοδο σε απαγορευμένο σημείο της

νεκρής ζώνης το Μάρτη του 2017.

Ο Κωστής Αχνιώτης, πέραν που την ΑΚΘΟ έκαμεν τζιαι κάποιες κινήσεις πριν τον θάνατο του για την αναβίωση της Πλατφόρμας Εκπαιδευτικών που ελειτουργούσεν σε κάποιο βαθμό παράλληλα με την ΑΚΘΟ τούτο το διάστημα. Πέραν που τες ανταλλαγές επισκέψεων τζιαι καμιάν ανακοίνωση, η Πλατφόρμα έκδοσεν ένα ημερολογίου τοίχου για το 2017 στο οποίο εσυγκέντρωσεν φωτογραφίες που δράσεις για την ειρήνη τζιαι την επανένωση σε κάθε μήνα αλλά τζιαι που τες σκοτεινές στιγμές της εθνικιστικής βίας τζιαι του διαχωρισμού. Ήταν απάντηση αλληλεγγύης στο ημερολόγιο που έκδοσεν η Συντεχνία Τ/κ δασκάλων ΚΤΟΣ για την λογοκριμένη κυπριακή ιστορία κόντρα στο τουρκικό εθνικιστικό αφήγημα τζιαι για το οποίο εδέχτηκεν επιθέσεις βόρεια. Ο Κωστής με την Πλατφόρμα εμπήκεν μπροστά πάλε οργανώνοντας δικοινοτική συγκέντρωση διαμαρτυρίας έξω που τη Βουλή κόντρα στο καραγκιοζλίκκι με την έγκριση της τροπολογίας ΕΛΑΜ για εορτασμό της «Ένωσις» στα σχολεία, που επάγωσεν τες συνομιλίες τζιαι αποκάλυψεν την στροφή Αναστασιάδη προς την διχοτόμηση. Εχάσαμεν τον Κωστή αρχές του Απρίλη – είσιεν προλάβει να δει την δράση με την μετονομασία οδών Γρίβα Διγενή σε Σάββα Μενοίκου, τζιαι να σχολιάσει, έχοντας στο νου τζιαι το βιβλίο του Χρίστου Αχνιώτη «Οι δειλοί» που ήταν στο τέλειωμα του, «εννά τους στοιχειώνει για πάντα ο Μένοικος». Η κηδεία του Κωστή, όπως ήταν αναμενόμενο, εμετράπηκεν σε δικοινοτική πολιτική συγκέντρωση. Πολλοί τουρκοκύπριοι, ΑΚΕΛικοί, τζιαι σύσσωμος ο ριζοσπαστικός χώρος. Εποσιαιρετίσαμεν τον με κότσινα ρούχα τζιαι τραγουδώντας την Διεθνή τζιαι με ένα δίγλωσσο πανό που έγραφε μιαν που τες ιστορικές του διατυπώσεις το «Η κυπριακή συνείδηση έχει την υπεροψία των περιθωριακών».

Οι άλλες σημαντικές εξελίξεις σε κινηματικό επίπεδο τούτο το διάστημα ήταν η εδραίωση της Συσπείρωσης Ατάκτων τζιαι του αξιόλογου περιοδικού Εντροπία, που φκαίνει κάθε μερικούς μήνες, τζιαι το Καϋμάκκιν, ένας κοινωνικός χώρος τζιαι πολιτικό στέκι που λειτουργεί μετά που μιαν δεκαετία με ανάλογο τρόπο με το Καρτάς. Μεγάλος ενιαίος χώρος κατάλληλος για εκδηλώσεις των 50-60 ατόμων με τες συζητήσεις, τες προβολές, την κουζίνα τα Σάββατα, τες οργανωτικές συνελεύσεις του χώρου. Εν σε κατοικημένη περιοχή, βέβαια, άρα χωρίς την δυνατότητα νυχτερινών πάρτυ τζιαι εκτός του κέντρου της Λευκωσίας πλέον [εκατάφερεν ο Γιωρκάτζης να μας θκιώξει που την παλιά πόλη], άρα προσβάσιμο μόνο στοχευμένα αλλά ταυτόχρονα με πιο διαχειρίσιμο ενοίκιο. Το ότι ο κόσμος που το βουρά εν πιο πολλύς τζιαι με αρκετούς πιο μεγάλους ηλικιακά τζιαι με δουλειές άρα τζιαι την δυνατότητα να καλύψουν τυχόν έκτακτα τζιαι αυξημένα έξοδα, κάμνει το τζιαι πιο σταθερό τζιαι πιο βιώσιμο.

Στο πεδίο του ακτιβισμού ήταν τα Οικολογικά – η Πρωτοβουλία για τη διάσωση των φυσικών ακτών ως το βασικό σχήμα τζιαι ο Ακάμας ως το βασικό θέμα με την μεγάλη καμπάνια “Save Akamas”. Πολλύς κόσμος, ευφάνταστες δράσεις, διαδηλώσεις τζιαι παρεμβάσεις, η μεγάλη συναυλία στη Λεμεσό τζιαι πολλή, πάρα πολλή δημοσιότητα με διάφορες αφορμές. Τζιαι οι Μονσιέ Ντουμανί με την μουσική τους. Ο Κλείτος τζιαι η Μαρία Χ. εβάλαν απίστευτη προσπάθεια συνδυάζοντας την οργανωτική δουλειά με την παρακολούθηση των διαδικασιών σε επίπεδο κράτους. Θκυο ήταν θεωρώ οι σημαντικές διαστάσεις των οικολογικών κινητοποιήσεων που αποτελούν τζιαι την ευρύτερη τους ιστορική κινηματική παρακαταθήκη. Η δυνατότητα τους να επιτρέψουν την συνύπαρξη κόσμου με διαφορετικές πολιτικές τζιαι μη πολιτικές καταβολές χωρίς όμως να θολώνουν την πολιτική στόχευση τζιαι να κάμνουν το εγχείρημα σούπα. Τζιαι ο συνδυασμός της τεχνοκρατικής πτυχής με την πολιτιστικά εύστοχη συστηματική επικοινωνιακή καμπάνια. Κάτι που εν εκαταφέραν άλλα κινηματικά εγχειρήματα της ίδιας περιόδου σε πιο δύσκολα όμως ομολογουμένως θέματα – το Κίνημα κατά των εκποιήσεων τζιαι το Unite Cyprus. Πέραν που την διαχείριση της πολιτικής διαφοράς τζιαι την ισορροπία μεταξύ κινηματικής, επικοινωνιακής τζιαι τεχνοκρατικής πτυχής, το Κίνημα κατά των εκποιήσεων αδυνατεί μέχρι στιγμής να φέρει σε πολιτική τροχιά μια μάζα επηρεαζόμενων για την οποία εστήθηκεν. Το Unite Cyprus που την άλλη, με ανάλογο τρόπο με το πιο

ρέμπελλο τζιαι αντι-καθωσπρεπικό ΟΒΖ 4 χρόνια πριν, αδυνατεί να παραγάγει πολιτική τζιαι να αποκτήσει έτσι δυναμική που να του επιτρέψει να κάμει το επόμενο βήμα πέραν που τον ακτιβισμό τζιαι την επικοινωνία της ιδέας της επανένωσης ως στόχου.

Πίσω στη ΔΕΔΕ. Το λεπτομερές ιστορικό ως την εξαγγελία της απεργίας τον Γενάρη του 2018, όποιος/α ενδιαφέρεται έτο δαμέ http://dede.org.cy/554-2. Να πω μόνον ότι η απόφαση για την απεργία τζιαι η υλοποίηση της εν ήταν ούτε εύκολη, ούτε αυτόματη ούτε χωρίς κόστος. Υπήρχαν ενδοιασμοί από μέλη της ΔΕΔΕ, όι για την ορθότητα τζιαι αναγκαιότητα της απεργίας (δαμέ είχαμεν πλήρη ομοφωνία) αλλά για την δυνατότητα μας να το σηκώσουμεν τζιαι να το βουρήσουμεν. Ακόμα τζιαι μέσα στον στενό πυρήνα που το εδιευθύναμεν υπήρξαν στιγμές αμφιβολίας, ανησυχίας τζιαι φόβου καθώς η σύγκρουση εξελίσσετουν σε μετωπική με απολύσεις, απειλές απολύσεων, λάσπη, συκοφαντική επίθεση που την διοίκηση του Πανεπιστήμιου. Αλλά εσηκώσαμεν το τζιαι ενίκησαμεν τελικά. Πρώτα στη δημόσια σφαίρα, όπου εσηκώσαμεν το γάντι που τον πρύτανη τζιαι του απαντήσαμεν ανάλογα στο «παιδιά που δεν δουλεύουν εδώ και άρα δεν μπορούν να απεργήσουν» αλλά τζιαι του Συμβουλίου του Πανεπιστημίου Κύπρου τζιαι της Συγκλήτου.

Η αποτυχία των αρχών του Π.Κ. να εκφοβίσουν, να απαξιώσουν τζιαι να περιθωριοποιήσουν την ΔΕΔΕ ήταν απόλυτη καθώς η απεργία είσιεν παραπάνω συμμετοχή που ό,τι επεριμέναμεν, ενώ έπιασεν εκπληκτική στήριξη που φοιτητές, μερίδα των ΔΕΠ, τες συντεχνίες τζιαι τα κόμματα πέραν του ΔΗΣΥ. Ακόμα τζιαι μετά την απεργία όμως οι διοικούντες του Π.Κ. ενομίζαν ότι εμπορούσαν να δώκουν κανένα ψίχουλο τζιαι να συνεχίσουν business as usual. Επήραν το μέχρι τα άκρα πριν να υποχωρήσουν, αναγκάζοντας μας εμμέσως πλην σαφώς να δηλώσουμεν την ετοιμότητα μας για κλιμάκωση. Ο συμβιβασμός που επετύχαμεν τελικά ήταν επωφελής οικονομικά αλλά τζιαι συμβολικά, διότι έσπασεν την ισοπεδωτική λογική τζιαι επέτρεψεν μιαν έμμεση αναγνώριση του ρόλου που επιτελούμεν. Οι αρχές του Π.Κ. επιάσαν μια νεοφιλελεύθερη φόρμα (ανταποδοτική επιδότησης) που εθέλαν τζιαι αποφύγαν την απεργία. Εμείς όμως επιάσαμεν μια νίκη, που πέραν του κινηματικού ιστορικού προηγούμενου που εθέσαμεν, λειτουργεί πλέον τζιαι ως συνδικαλιστικό κεκτημένο.

Να κλείσω τούτον το κείμενο με την λογική που το άρκεψα τζιαι το έγραψα – με ένα γεγονός που συνδέει το αυτοβιογραφικό με το πολιτικό. Όταν κάποιος μπάτσος αποφάσισεν να με απειλήσει προσωπικά με δικαστήριο διότι δεν επήαινα να παραλάβω τα χαρτιά του στρατού για να πάω έφεδρος, αποφάσισα ότι ήρτεν η ώρα να κάμω την διαδικασία για να αναγνωριστώ ως αντιρρησίας συνείδησης. Εμάζεψα το σχετικό χαρτολόι, έγραψα τούτον το κείμενο https://nekatomata.blogspot.com.cy/2018/03/blog-post.html τζιαι εκατάθεσα τα μέσα. Η παρουσία μου ενώπιον της επιτροπής ήταν σουρεαλιστική τζιαι τραγελαφική εμπειρία αλλά κυρίως εύκολη. Αν κάποιος εν συγκροτημένος τζιαι δεν χάσει την ψυχραιμία του, δύσκολα νομίζω μπορεί να φκουν που πάνω του οι μονιμάες. «Σέβομαι την ιδεολογία σου αλλά ανησυχώ ότι ως εκπαιδευτικός μπορεί να μολύνεις την νεολαία με αυτά τα πράματα» ήταν το πιο μεγάλο μαργαριτάρι που αξίζει να σημειώσω. Να ανησυχείς εσκέφτηκα που μέσα μου.

Χρειάζεται Τούρκικη Μετάφραση, Χρειάζεται Αγγλική Μετάφραση, νεκατώματα (Ιστοσελίδα), Ηλεκτρονικά Άρθρα, Δεκαετία 2010-2019, 2018, Απροσδιόριστη Τοποθεσία, Ιστορία του Χώρου, Διάσπαση της ΕΡΑΣ

From:
https://www.movementsarchive.org/ - **Κυπριακό Κινηματικό Αρχείο**
Cyprus Movements Archive
Kıbrıs Sosyal Hareket Arşivi

Permanent link:
https://www.movementsarchive.org/doku.php?id=el:digital:nekatomata:history2

Last update: **2026/02/13 11:58**